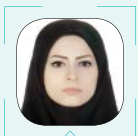

سینمای هفته

سریال تاریخی «جیران» به کارگردانی حسن فتحی که این روزها مراحل تولید خود را از سر گرفته‌است. اسماعیل عقیقه، تهیه‌کننده «جیران» گفت: داستان سریال پس از مرگ امیرکبیر و آشنایی ناصرالدین‌شاه با جیران آغاز می‌شود و تا حدود شش سال از زندگی ناصرالدین شاه و جیران را دربرمی‌گیرد؛ یعنی از حدود ۲۰ تا ۲۶ سالگی ناصرالدین شاه. / ایسنا

گفت‌وگو با پرستو گلستانی به مناسبت تولدش و همه خاطراتی که این سال‌ها برای ما ساخته است

بازیگری نمی‌ایستد

ساناز قنبری
سینما

۴۹ سالگی هم برایش مثل تمام ۴۹ بهار و تابستان و پاییز و زمستان دیگری که از سر گذراننده زیباست؛ چون حالا خوب می‌داند هر سن و سالی زیبایی‌های خاص خودش را دارد. می‌داند آدمیزاد اشتباه می‌کند، از اشتباه‌ها هایش درس می‌گیرد و دوباره راه می‌افتد در مسیر تا روزهای تازه و اتفاقات جدید را تجربه کند. اینها را پرستو گلستانی می‌گوید، بازیگری که تجربه سال‌ها فعالیت در عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون را دارد و چهره شناخته شده‌ای است؛ چهره‌ای که البته حالا در کم کاری تصویری‌اش مشغول تدریس است و تلاش می‌کند نسل تازه بازیگران هم بتواند بدرخشد و روزهای خوبی را تجربه کند. امروز روز تولد این بازیگر است، با او حرف زدیم درباره نقش‌های ماندگار، تجربه چند دهه بازیگری و زندگی به مفهوم واقعی‌اش، زندگی‌ای که برای گلستانی ارزشش بیش از هر چیز به انسانیت و تجربه لحظه‌های عمیق انسانی است.

تجربه ۴۹ سالگی چه حس و حالی دارید؟ در میان‌سالی هستید، اما کم‌تر نشان می‌دهید... شما که لطف دارید. انسان در هر دوره و دهه‌ای از زندگی تجربیاتی می‌آموزد که در دهه‌های بعد همین تجربیات به بهتر زیستن‌اش کمک می‌کند. خوب، دهه ۴۰ برای من پریازتر از دهه‌های دیگر بود. با این‌که نزدیک شدن به ۵۰ سالگی به خودی خود شاید چندان خوشایند نباشد، اما اگر انسان به این فکر کند که در هر دهه‌ای از زندگی می‌تواند از جذابیت‌های همان دهه لذت ببرد، قطعاً حس و حال بهتری پیدا می‌کند.

زندگی تان در این سال‌ها چطور گذشت؟ هر انسانی تصمیمات درست و غلط زیادی می‌گیرد تا به میان‌سالی برسد و من هم از این قاعده مستثنا نیومدم. اشتباهات زیادی از من امّا کوشیدم به مرور خطاها را تکرار نکنم، به داشته‌هایم بپردازم و تمام تلاشم را بکنم که انسان باشم. از نظر من انسانیت بزرگ‌ترین موهبتی است که خداوند به انسان‌ها داده.

همیشه سعی کردم تا جایی که می‌توانم اخلاق خوبی داشته باشم، به جهان مهر بورزم و سلامت روحی و جسمی خودم و جامعه‌ام را حفظ کنم. حالا چقدر در این راه موفق بوده‌ام را نمی‌دانم.

فعالیت هنری شما چه زمانی آغاز شد، از چه سنی و چگونه؟

هستند. البته واقعا فرقی هم ندارد و ایشان از نظرم دایی خودم هستند، مسلما احساس خوشایندی از این بابت دارم و همیشه به آن مفتخرم.

پس در مجموع برآمده از یک خانواده فرهنگی-هنری هستید.

بله، نه تنها مهدی اخوان ثالث، بلکه کلیت خانواده من اهل هنر و فرهنگ بودند و از آنجا که خانواده برای هر شخصی نقشی اساسی و تعیین‌کننده دارد، من هم قسمت اعظمی از شکل‌گیری شخصیت‌م را مدیون خانواده‌ام هستم. مادرم بسیار اهل شعر و ادبیات و سینما بودند و کلام من از بچگی با فیلم‌های خوب کانون بزرگ شدم. اتمسفری که در خانواده من حاکم بود باعث شکل‌گیری من شد.

و شاید به دلیل اهمیت این رده‌سنی باشد که الان اجرای نمایش برای کودکان را بی‌ان جذاب است؟

«یک هفته با چخوف» مجازی

آنتوان چخوف، یکی از مشهورترین، محبوب‌ترین و پرمخاطب‌ترین نویسندگان در ایران و بسیاری از کشورهای جهان است. در ایران در صد سال گذشته آثار او نزدیک به دومیلیون شمارگان داشته و در یک قرن اخیر، پرخواننده‌ترین نویسنده خارجی در ایران است. به مناسبت صدو شصت‌مین سال تولد چخوف برنامه «یک هفته با چخوف» از روز یکشنبه اول تیر به مدت یک هفته به صورت مجازی از سوی شهر کتاب برگزار می‌شود. / مهر

می‌توانند خودشان را با شرایط منطبق کنند و هیچ چیز نباید مانع کار و پیشرفت شود. الان با شاگردانم تصویری در تماس هستم، اما به شکل جدی در آینده نزدیک حتماً آن را دوباره از سر خواهم گرفت.

نقش مطلوب شما، چیزی که دوست دارید روزی به شما پیشنهاد شود، چیست؟

راستش نقش‌های زیادی بوده که دوست داشتم بازی کنم. نمایشنامه‌های زیادی خوانده‌ام و دوست داشتم در نقش یکی از آن شخصیت‌ها بازی کنم که نشده.

هر فرد تعریفی از خود دارد. شما اگر بخواهید از نگاه خود، پرستو گلستانی را تعریف کنید چه می‌گویید؟

البته که دیگران باید من را تعریف کنند، اما همان‌طور که گفتم همیشه سعی کرده‌ام انسان باشم.

در ۴۹ سالگی به آرزوهای که در زندگی و بازیگری داشته‌اید، رسیدید یا؟

بله، به خیلی از آنها رسیده‌ام و این مسیر کماکان ادامه دارد. در بازیگری همیشه باید تلاش و مطالعه کرد و به روز بود؛ چرا که بازیگر هیچ وقت متوقف نمی‌شود.

آسمان فرقی داشت و نه تنها آن زمان، بلکه الان و همیشه سعی می‌کنم در کارهای بی‌کیفیت و ضعیف کار نکنم. الان تئاتر کار می‌کنم و بیشتر از ده پانزده سال است مدرس بازیگری هستم.

سایه باند بازی‌های سینمایی بر فضای زندگی حرفه‌ای و شخصی شما چقدر تاثیرگذار بوده؟

البته این یک بحث مفصل است و معتقدم باند بازی به عنوان جنبه منفی وجود ندارد، اما یک سری قوانینی بر این حوزه حاکم است که در آن فقط بعضی از آدم‌ها دیده می‌شوند و کار می‌کنند؛ در چنین حالتی اگر بخواهیم آسیب‌شناسی کنیم می‌بینیم سینما در دهه ۶۰ و ۷۰ تا این اندازه وابسته به گیشه و فروش نبود. در شرایط کنونی ممکن است در سینما و تلویزیون مشکلاتی وجود داشته باشد، اما صحنه تئاتر با هیچ‌کس شوخی ندارد و جایی است که یک بازیگر باید بازیگر باشد که بتواند در آن نقش آفرینی کند.

با توجه به گسترش کرونا و تعطیلی کلاس‌های حضوری، آموزش آنلاین و مجازی بازیگری دارید؟

به نوعی بله. چون معتقدم انسان‌ها

خاطره‌ای از دایی مهدی

